

Wstęp do bioinformatyki
Laboratorium 3
Dopasowanie lokalne par sekwencji
Magdalena Trędak

236712

1. Schemat blokowy algorytmu dopasowania lokalnego

Schematy blokowe algorytmów tworzenia macierzy punktowej oraz optymalnej ścieżki dopasowania ze względu na duży rozmiar i umożliwienia poprawy ich czytelności zamieszczono w repozytorium jako pliki graficzne o nazwach: SchematBlokowyGenerowaniaMacierzyPunktów.jpg, SchematBlokowyGenerowaniaŚcieżkiDopasowania.jpg.

Do wygenerowania schematów użyto programu online znajdującego się na stronie:

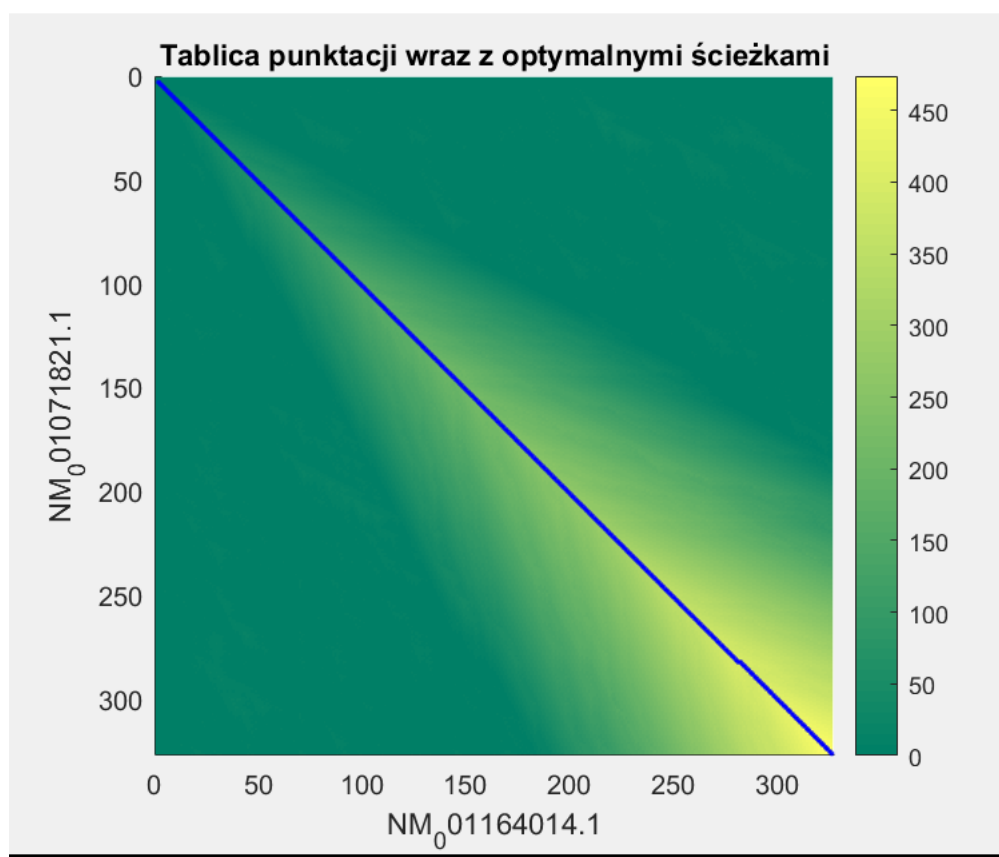
<http://www.algorytm.org/narzedzia/edytor-schematow-blokowych.html> (data dostępu 15.04.19)

2. Analiza złożoności obliczeniowej czasowej i pamięciowej

- Oszacowanie złożoności czasowej
scoringMatrix – 2 pętle for ($m \cdot n$), 2 pętle for ($g \cdot f$), gdzie g i f to rozmiary macierzy substytucji, znacznie mniejsze od długości sekwencji, 1 warunek if, 5 przypisań wartości w pętlach, 15 poza nimi $O(mn)$ – złożoność czasowa co najwyżej rzędu mn
tracBackMatrix – k -razy pętla for, k to ilość maksimów macierzy punktów > 0 ,
pętla while – w skrajnym przypadku maksymalny element znajduje się w końcu macierzy punktów a ostatnie 0 na jej początku, wtedy wyszukanie ścieżki odbywa się po całej macierzy ($n \cdot m$) – rząd co najwyżej $O(n, m)$, 6 porównań, 10 przypisań
 $O(mn)$ – złożoność czasowa co najwyżej rzędu mn
createInfo – 3 pętle for. Maksymalnie rzędu $m \cdot n$, ponieważ dopasowanie lokalne inne niż po przekątnej całej macierzy punktacji pozwala skrócić porównywane sekwencje
 $O(mn)$ – złożoność czasowa co najwyżej rzędu mn
- Oszacowanie złożoności pamięciowej
Macierz punktów jest macierzą o wymiarach ($n \times m$) i tyle też zajmuje miejsca w pamięci – rząd $m \cdot n$. Pozostałe tworzone macierze są takich samych rozmiarów lub mniejsze.
Przypisania poszczególnych zmiennych lub wektorów są znacznie mniejsze niż rozmiarów $n \cdot m$. Pozwala to przyjąć założenie, że macierz punktów (scoringMatrix) i macierz ścieżki optymalnego dopasowania (tracBackMatrix) są największymi obiektami, dlatego złożoność pamięciowa programu $O(mn)$ – co najwyżej rzędu mn

3. Porównanie przykładowych par sekwencji

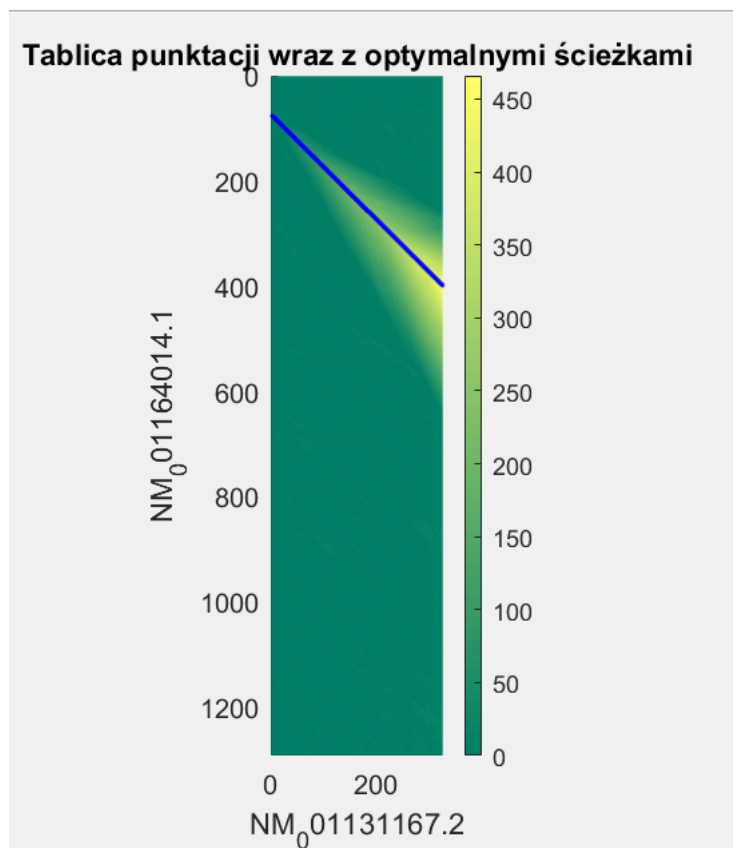
Porównanie cytochromu c konia (*Equus caballus*) - NM_001164014.1 i szympansa zwyczajnego (*Pan troglodytes*) - NM_001071821.1 – porównanie nr 1


```
LocalAlignment — Notatnik
Plik Edycja Format Widok Pomoc
# Substitution matrix:
#A C G T
A 2-7-5-7
C -72-7-5
G -5-72-7
T -7-5-72
>seq1 3-325
>seq2 2-325
#Gap: -2
#Length: 318
#Gaps: 1/318 (0.31447 %)
#Identity: 127/318 (39.9371 %)
TGGGTGATGTTGAGAAAGGGCAAGAAGATTTTGTTCAGAAAGTGCCCAAGTACCGTGAAAAAGGGAGGCAAGCACAAGACTGGGCCAAACCTCCATGGTCTATTTGGGCG
ATGGGTGATGTTGAGAAAGGGCAAGAAGATTTTATTATGAAGTGTTCAGTGCATACCGTTGAAAAAGGGAGGCAAGCACAAGACTGGGCCAAATCTCCATGGTCTCTTCGGGC
```

Porównanie cytochromu c orangutana (*Pongo abelii*) – NM_001131167 i konia

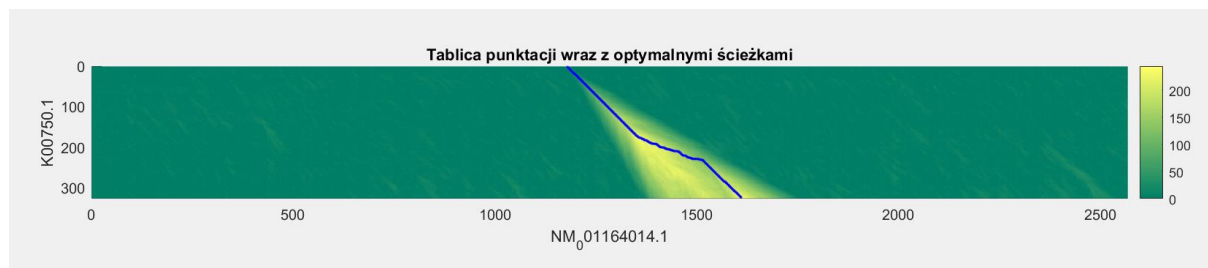
(Equus caballus) - NM_001164014.1 – porównanie nr 2


```
>seq1 76-397
>seq2 3-325
#Gap: -2
#Length: 317
Score: 466
#Gaps: 1/317 (0.31546 %)
#Identity: 100/317 (31.5457 %)
GGTGATGTTGAGAAAGGCAAGAAGATTTTATTATGAAGTGTCGAGTGCCACACCGTTGAAAAGGGAGGCAAGCACAAGACTGGGCCAAATCTCCATGGTCTTTCGGGCGGA
TGGGTGATGTTGAGAAGGCAAGAAGATTTTGTTCAGAAGTGTCAGTGCATACCGTGAAAAGGGAGGCAAGCACAAGACTGGGCCAAACCTCCATGGTCTATTGGGCG
```

Porównanie cytochromu c szczura wędrownego (*Rattus norvegicus*) – K00750.1 i konia

(Equus caballus) - NM_001164014.1 – porównanie nr 3

Tabela 1. Porównanie otrzymanych wyników dopasowań globalnych dla różnych par organizmów

Powiązanie ewolucyjne organizmów	Nr porównania	Score [-]	Length [-]	Gap [%]	Identity [%]
Tak	1	460	318	0,31	39,93
Tak	2	466	317	0,31	31,54
Nie	3	258	185	1,08	31,81

Na podstawie wyników zawartych w Tabeli [1] można zauważyć następujące zależności:

- Dla organizmów powiązanych ewolucyjnie score jest dwukrotnie większy niż dla niepowiązanych. Dopasowane sekwencje są dłuższe a odsetek gap jest mniejszy.
- Dla wykorzystanej do analizy macierzy substytucji podobieństwa dopasowanych sekwencji są tego samego rzędu (30 %)